

**CARL JOACHİM ANDERSEN OP.15 ETÜT KİTABI 2 NUMARALI
ETÜDÜNÜN TEKNİK VE BİÇİMSEL ANALİZİ**

*TECHNICAL AND STYLISTIC ANALYSIS OF THE NUMBER 2 ETUDE FROM
OP.15 ETUDE BOOK BY CARL JOACHIM ANDERSEN*

Firar Barış DİLBER*, Gülnihal GÜL**

*Geliş Tarihi: 20.04.2018
(Received)*

*Kabul Tarihi: 27.03.2019
(Accepted)*

ÖZ: Çalgı eğitim sürecinde bireyin karşılaştığı teknik ve müzikal problemlerin çözülmesinde önemli bir yere sahip olduğu düşünülen etütler, amaç ve uygulama biçimi açısından bu süreçte etkin bir şekilde kullanılmaktadır. Bu kapsamda tekniği geliştiren yöntemli çalışma parçası olan etütlerin, spesifik teknik ve müzikal problemlerin çözülmesinde önemli bir yere sahip olduğu düşünülmektedir. Çalgıda tekniği ilerletmek amacı ile yazılmış olan etütler, çalgı tekniğini ustalık düzeyinde geliştirmeyi öngören, çalışılan eserde karşılaşılabilecek pek çok güçlüğü giderilmesine yardımcı olan, icracının kazanacağı tekniğe fayda sağlayan alıştırmaya parçalarıdır. Birçok bestecinin çalgı tekniğini ve ustalık düzeyini geliştirmeye yönelik etüt kitapları bulunmaktadır. Bu kapsamda C. J. Andersen'in flüt literatüründe yer alan etüt kitaplarının flüt eğitiminde teknik ve müzikal kazanımların elde edilmesinde önemli bir yere sahip olduğu düşünülmektedir. Bu amaçla bu çalışmada C. J. Andersen'in Op.15 içerisinde yer alan 2 numaralı etüdünün teknik ve biçimsel analizi yapılmıştır. Araştırmanın sonucunda teknik ve biçimsel analizi yapılan bu etüdün teknik gelişim açısından flüt eğitiminde önemli bir yere sahip olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışma etüdün teknik kümelerle ayrılması ve biçimsel analizinin yapılması yönü ile daha kalıcı ve sağlıklı bir flüt eğitimini destekler niteliktedir. Çalgı eğitimine yönelik olarak gerçekleştirilen eser ve etüt analizleri, çalışılan eser ya da etütlerin daha iyi anlaşılması ve yorum yapılabilmesi açısından gerekli ve önemli görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Flüt eğitimi, etüt, etüt analizi, C. J. Andersen

ABSTRACT: The etudes which have an important role in solving the technical and musical problems that an individual comes across during the instrument training are used effectively during this process in terms of purpose and practice. Within this scope, the etudes, a being part of systematic study to improve the technique, are thought to have an important place in solving the specific, technical and musical problems. The etudes written for the purpose of improving the instrument are the exercises that help to improve the instrument technique at the mastery level, which help to overcome many of the difficulties encountered in the studied work and which benefit the technique that the performer will gain. Many composers have written books about improving the instrument technique and mastery level. In this context, it's believed that C .J. Andersen's etude books which are

*firar.dilber@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0792-7728>.

** Doç.Dr., Uludağ Üniversitesi, gulnihalgul@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9437-2419>.

among the flute literature have an important role in gaining technical and musical outcomes in flute training. For this purpose, technical and stylistic analysis of the Number 2 Etude in C. J. Andersen's Op. 15 has been done in this study. As a result of the research, it's been determined that etudes have an important place in flute training in terms of technical and musical development. This study supports a more permanent and healthy flute education in terms of the technical clustering and stylistic analysis of the study. Analyses of works and studies conducted for instrument education are necessary and important in terms of better understanding and interpretation of works or studies that are studied.

Key Words: Flute education, etude, etude analysis, C. J. Andersen

1.GİRİŞ

Müzik eğitiminin temel boyutlarından biri olan genel, mesleki ve özengen müzik eğitimi kapsamında her düzeyde gerçekleştirilen çalgı eğitimi; karmaşık, güç birçok teknik ve müzikal becerinin öğrenilmesi ve davranış biçimine dönüştürülmesi gereken kapsamlı bir eğitim sürecidir. Bu süreç içerisinde öğrenci çalgı hakkında teknik beceriler kazanmanın yanı sıra müzikal gelişimini de arttırmaktadır (Yalçınkaya, 2002: 353; Çilden, 2006: 541).

Çalgı eğitimi kapsamında önemli bir yere sahip olduğu düşünülen flüt eğitiminde bireye bazı temel beceri ve tekniklerin kazandırılması, bireyin flüt çalmayı öğrenmesi, geliştirebilmesi ve etkin bir şekilde kullanabilmesi hedeflenmektedir. Bu eğitim kapsamında el, dudak, nefes ve vücut uyumu, el ve dil koordinasyonu, vibrato ve dil tekniklerinin kazandırılması önemli görülmekte; süreç içerisinde öğretmen ve öğrencinin iletişim ve etkileşim içerisinde bulunması beklenmektedir. (Şatana, 1997; akt: Kurtarslan, 2010: 14; Üstün, 2010: 11; Üstün, 2012: 107).

Çalgı eğitimi sürecinde birey pek çok problemle karşılaşabilmekte, teknik güçlükler ise bu problemlerin başında yer almaktadır. Bu kapsamda tekniği geliştiren yöntemli çalışma parçası olan etütlerin, spesifik teknik ve müzikal problemlerin çözülmesinde önemli bir yere sahip olduğu düşünülmektedir (Say, 1985: 489; Ekebakan, 2007:10; Yalçınkaya, 2012: 22).

Çalgıda tekniği ilerletmek amacı ile yazılmış olan etütler, çalgı tekniğini ustalık düzeyinde geliştirmeyi öngören, çalışılan eserde karşılaşılabilecek pek çok güçlüğü giderilmesine yardımcı olan, icracının kazanacağı tekniğe fayda sağlayan alıştırmaya parçalarıdır (Say, 2002: 189; Temiz, 2006: 398). Etütler içeriği açısından bir ya da birden çok teknik hedefle icracının repertuvarında karşılaştığı sorunların çözülmesine yardımcı olmakta; amaç ve uygulama biçimi açısından çalgı eğitimi sürecinde etkin bir şekilde kullanılmaktadır (Cüceoğlu & Berki, 2007: 228). Bu kapsamda flüt eğitiminde de etütlerin önemli bir yere sahip olduğu düşünülmektedir.

Flüt literatüründe birçok bestecinin çalgı tekniği ve ustalık düzeyini geliştirmeye yönelik etüt kitapları bulunmaktadır. E. Kohler'in "30 Etuden Studies Op.33, No.1", P. Emill'in "Method for the Bohn Flute", M. Moyses'un "Quarante-Huit Etudes De Virtuosite First Book", A. Piazzolla'nın "Tango Etudes for flute", M. Moyses'un "Vingt Exercises et Etudes", C. J. Andersen'in "18 Kleine Studien for Flöte Op.41" ve "24 Grosse Etuden for Flöte Op. 15" isimli kitapları flüt literatüründeki etüt kitapları arasında yer almaktadır (Kohler, 1980; Prill, 1980; Moyses, n.da.; Moyses, n.db.; Piazzolla, n.d.; Andersen, 1885; Andersen, 1891).

Söz konusu bu kitaplar arasında C. J. Andersen'in etüt kitaplarının flüt eğitiminde yaygın bir şekilde kullanıldığı bilinmektedir. Danimarkalı ünlü bir flütçü, besteci ve şef olan Carl Joachim Andersen (1847-1909)'in, flüt eğitimine çok erken yaşta babası ile başladığı ve on üç yaşındayken solist olarak konserler verdiği bilinmektedir. 1881'de Berlin Filarmoni orkestrasının asistan şefi ve kurucularından biri olan Joachim, uzun süre bu orkestrada çalmış ancak 1893'te geçirdiği dil felci nedeniyle orkestradaki görevini bırakmak zorunda kalmıştır. Sonraki yıllarda müzik hayatına besteci ve şef olarak devam eden Andersen'e 1905'te şövalye nişanı verilmiş ve profesör olarak atanmıştır. 7 Mayıs 1909'da Kopenhag'da hayatını kaybetmiştir (Cüceoğlu Önder, 2012: 132; Dzapo, 1999: 1-4; Melver, 2010: 6-8).

Andersen, eserlerindeki güzellik, akıcılık ve etkileyicilik sebebiyle flütün Chopin'i olarak anılmıştır 1892'de tamamlamış olduğu etüt kitapları pek çok müzik okulunda yaygın olarak flüt eğitiminde kullanılmıştır. Op.15, op.21, op.30, op.33, op.37, op.41, op.60/I-II, op.63/ I-II olarak isimlendirilen ve toplam sekiz tane olan bu etüt kitapları günümüzde flüt eğitiminde teknik ve müzikal açıdan önemli bir yere sahiptir (Dzapo, 1999:1-4; Melver, 2010: 6-8; Cüceoğlu Önder, 2012: 133).

Etütler flüt eğitimini sürecinde teknik ve müzikal becerilerin geliştirilmesinde büyük önem taşımakta, bu amaca yönelik olarak C. J. Andersen'in etüt kitapları sıklıkla kullanılmaktadır. Bu kapsamda staccato, bağlı çalma, kromatizm ve arpej gibi pek çok farklı teknikleri bir arada bulundurması nedeni ile C. J. Andersen'in Opus 15 içerisindeki 2 numaralı etüdü incelenmeye değer görülmüştür. Bu çalışma; C. J. Andersen'in flüt eğitimi dağarındaki etütleri inceleyen bir kaynak olması, flüt eğitiminde kullanılan diğer etütlerin incelenmesi konusunda yeni araştırmalara yol gösteriyor olması açısından önemlidir.

Bu amaçla bu çalışmada C. J. Andersen'in Op.15 içerisinde yer alan 2 numaralı etüdünün teknik ve biçimsel analizi yapılmış, flüt eğitimcisi ve öğrencilere rehberlik etmesi ve bu yolla flüt eğitimi sürecine katkı sağlanması amaçlanmıştır. Araştırmanın amacına bağlı olarak aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. C. J. Andersen'in Op.15 içerisinde yer alan 2 numaralı etüdünün teknik analizi nedir?
2. C. J. Andersen'in Op.15 içerisinde yer alan 2 numaralı etüdünün biçimsel analizi nedir?
3. C. J. Andersen'in Op.15 içerisinde yer alan 2 numaralı etütteki teknik kümeleri seslendirmeye yardımcı olan çalışmalar nelerdir?

2. YÖNTEM

Bu çalışmada içerik analiz yöntemi kullanılarak teknik ve biçimsel analiz yapılmıştır. Toplanan verileri açıklayabilecek kavram ve ilişkilere ulaşabilmek amacı ile ağırlıklı olarak kitap ve sanat eseri gibi yazılı ve görsel verilerin analizinde kullanılan; incelenen dokümandaki belirli özelliklerin sistematik ve nicel bir yolla tanımlanıp nitelendirildiği içerik analizinde, araştırmacı tündengelimci bir yol takip etmektedir (Yıldırım ve Şimşek, 2016: 242; Özkan ve Yıldırım Orhan, 2016: 85; Gönç Şavran, 2012: 94).

Çalışmanın evrenini C. J. Andersen'in flüt için yazılmış etüt kitapları, örneklemini ise "24 Etudes for Flute" adlı Op.15 kitabında yer alan 2 numaralı etüdü oluşturmaktadır.

3. BULGULAR

Bu bölümde C. J. Andersen'in "24 Etudes for Flute" Op.15 numaralı kitabında yer alan 2 numaralı etüdün teknik ve biçimsel analizinden elde edilen bulgulara yer verilmiştir. Etüt 51 ölçüden oluşmakta olup $\frac{4}{4}$ 'lük ölçü sayısında ve "Moderato" (orta hızda) temposu ile yazılmıştır.

3.1. Etüdün Teknik Analizi

Bu çalışmada teknik kümeler, bünyesinde her biri belli bir teknik yoğunluk ya da güçlüğü barındırma esasına göre tespit edilmiş ve eser üzerinde "TK" şeklinde kısaltılarak gösterilmiştir. Belirlenen teknik kümeler flüt eğitiminde önemli bir rolü olduğu düşünülen gam(dizi) çalışması, farklı aralık çalışması ve artikülasyonlar gibi flüt teknikleri üzerine kuruludur. Etüt 14 teknik kümeden oluşmaktadır.

Şekil 1'de teknik kümelerin etüt üzerinde gösterimine yer verilmiştir.

№ 2.

The image shows a musical score for a piece titled "No. 2". The score is written on a single staff with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The tempo is marked "Moderato, M.M. 4=100". The piece is in 2/4 time. The score is divided into measures, with measure numbers 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100. The score is marked with various technical exercises (TK1-14) throughout. The piece includes dynamics like "p", "pp", "cresc.", and "dim.". The score is presented on a single staff with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat).

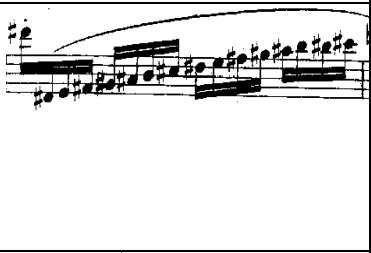

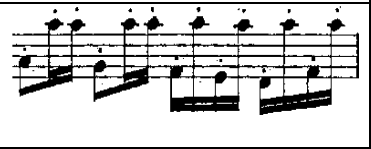
Şekil 1. Teknik Kümelerin Etüt Üzerinde Gösterimi.

Kaynak: Andersen, C. J. (1885). Op.15, 24 Grosse Etuden for Flöte, Hamburg: Max Leichssenring.

Tablo 1’de teknik kümelerle ilişkin bulgulara yer verilmiştir.

Tablo 1. Teknik Kümelerin Dağılımı

Teknik Küme	Teknik Kümeye Kapsanan Güçlükler	Ölçüler	Teknik Küme Örnekleri
TK1	Çıkıcı 5’li – 2’li aralıklar arasında staccato kullanımı.	1-9-32-40-50	
TK2	17 bağlı dizi çalışması TK 2’ler bir sonraki ölçünün ilk sekizliğini kapsamaktadır.	2-10-33-41-51	
TK3	İnici 6’lı – 3’lü aralıklar arasında staccato kullanımı.	3-25-26-34-42-49	
TK4	2. ve 3. oktavda arpej ile başlayan dizi kullanımı TK 4’ler bir sonraki ölçünün ilk sekizliğini de kapsamaktadır.	4-12-35-43	
TK5	2 bağlı 2 dilli staccato kullanımı.	5-6-7-13-14-15-19-28-29-36-37-38-44-45-46-47	
TK6	Oktavı aşan aralık ile başlayan staccato kullanımı.	5-6-13-14-36-37	
TK7	Kromatik staccato kullanımı.	15	
TK8	Çıkıcı 8’li – 4’lü aralıklar arasında staccato kullanımı.	16-24	

TK9	Oktavı aşan staccato ve daha küçük inici ve çıkıcı aralıkların bir arada kullanımı.	7-18-21	
K10	İçerisinde birçok değiştirici işaret barındıran bağlı dizi kullanımı. Bu teknik küme bir sonraki ölçünün sadece ilk sekizliğini kapsamaktadır	20	
TK11	1 ve 3. oktav arasında içerisinde birçok değiştirici işaret barındıran staccato aralık kullanımı.	22	
TK12	İçerisinde birçok değiştirici işaret barındıran bağlı arpej kullanımı. TK 12'ler bir sonraki ölçünün ilk sekizliğini kapsamaktadır.	23-30	
TK13	İnici 7'li - 4'lü aralıklar arasında staccato kullanımı.	27	
TK14	Oktavı aşan aralıklar ile çıkıcı staccato kullanımı.	48	

Tablo 1'de de görüldüğü gibi etütte çıkıcı 2'li, 4'lü 5'li, 8'li; inici 3'lü, 4'lü, 6'li, 7'li ve oktavı aşan aralıklar ile bu aralıklarda staccato tekniğine yer verilmiştir. İçerisinde birçok değiştirici işaret barındıran 2, 9, 15, 16 ve 17 bağlı, 1. ve 3. oktavları kapsayan bağlı dizi ve bağlı arpej kullanıldığı görülmektedir. Ayrıca etüt içerisinde kromatik staccato kullanımına da yer verilmiştir. Bununla birlikte pek çok flüt eserinde sıklıkla rastladığımız güçlüklerden olan ve 21. ölçüde yer alan TK9'da kullanılan pes seslerin sabit tutulup, tiz seslerde değişen notaların aynı anda çalındığı teknik ile TK4'te tiz seslerin sabit tutulup pes seslerde değişen

notaların çalındığı teknik çalışmalara da yer verildiği görülmektedir. 51. ölçüde yer alan TK2 güçlük açısından diğer TK2'ler ile benzerlik göstermekle birlikte içerdiği nota sayısı açısından farklılık bulunmaktadır. Benzer şekilde 30. ölçüde yer alan TK12, 23. ölçüdeki TK12'den farklı olarak sadece çıkıcı arpej kullanımı içermektedir.

3.2. Teknik Kümelere Yönelik Destekleyici Çalışmalar

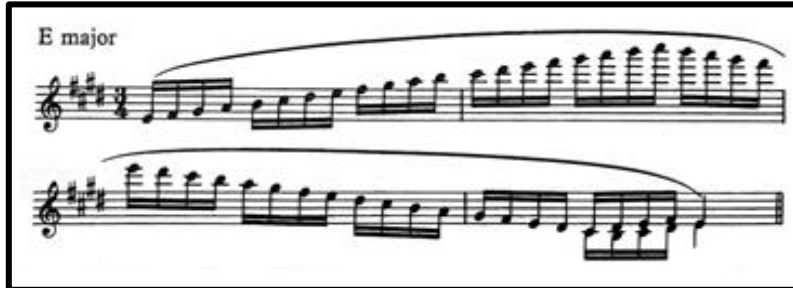
Şekil 2'de Teknik Küme 1, 3, 6, 8, 9, 13 ve 14'ü destekleyen çalışmalara yer verilmiştir.

Şekil 2. TK1, 3, 6, 8, 9, 13 ve 14'e yönelik çalışma. Kaynak: Moyse, M. (1928). Ecole De Articulation, Paris: Alphonse Leduc.

Marcel Moyse'un "Ecole De L'Artucalation" kitabının 21. sayfasında yer alan ve çift dil staccato çalışmasına yönelik hazırlanmış çalışmalar inici ve çıkıcı olarak farklı aralıkları içermektedir. Bu yönü ile çalışmanın TK 1, 3, 6, 8, 9, 13 ve 14'ün daha kolay seslendirilmesine yardımcı olacağı düşünülmektedir.

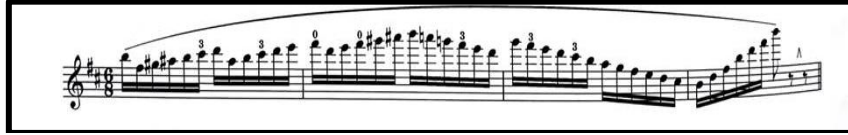
Şekil 3'te Teknik Küme 2'yi destekleyen çalışmaya yer verilmiştir.

Şekil 3. TK2'ye yönelik çalışma. Kaynak: Wye, T. (1985). Practice Books for the flute Volume 5 Breathing and Scales, London: Novello Publishing Limited.

Trewor Wye'nin "Practice Book for Flute Volume 5 Breathing and Scales" adlı kitabının 173. sayfasındaki alıştırmada yer alan bağlı dizi çalışmaları TK2'yi geliştirmeye yönelik örnek çalışma olarak düşünülebilir.

Şekil 4'te Teknik Küme 4'ü destekleyen çalışmaya yer verilmiştir.

Şekil 4. TK4'e yönelik çalışma. Reichert, M.A. (2013). Seven Daily Exercises Op.5 Flute.

TK4'ün seslendirilmesinde kolaylık sağlayabileceği düşünülen çalışmalar M.A. Reichert'in "Seven Daily Exercises" başlıklı kitabının 1. çalışmasıdır. Burada yer alan çalışmalar teknik küme ile birebir benzerlik göstermese de çalışıldığında teknik kümenin daha kolay seslendirilmesini sağlayacağı düşünülmektedir.

Şekil 5'te Teknik Küme 5'i destekleyen çalışmaya yer verilmiştir.

Şekil 5. TK5'e yönelik çalışma. Moyse, M. (1928). Ecole De Articulation, Paris: Alphonse Leduc.

İki bağlı iki dilli staccato kullanımına örnek olarak Marcel Moyse'un "Ecole De L'Articulation" başlıklı kitabının 4 numaralı çalışması gösterilebilir. Bu egzersizin çalışılması ile TK5'in daha iyi seslendirilmesine yardımcı olacağı düşünülmektedir. Aynı zamanda bu alıştırmanın tek ve çift dil ile de çalışılabileceği kitapta not edilmiştir.

Şekil 6 ve 7'de Teknik Küme 7'yi destekleyen çalışmalara yer verilmiştir.

Şekil 6. TK7'ye yönelik çalışma. Boosey & Hawkes. (1994). The Complete Flute Scale Book, London:Boosey& Hakes Music Publishers Ltd.

Şekil 7. TK7'ye yönelik çalışma. Reichert, M.A. (2013). Seven Daily Exercises Op.5 Flute.

Boosey & Hawkes'ın "The Complete Flute Scale Book" kitabının 6. sayfasındaki çalışmaların yanı sıra M.A. Reichert'in "Seven Daily Exercises Op.5" adlı kitabındaki No.6 çalışmasının da TK7'nin daha rahat seslendirilmesi için uygun olduğu düşünülmektedir.

Şekil 8'de Teknik Küme 10'u destekleyen çalışmaya yer verilmiştir.

Şekil 8. TK10'a yönelik çalışma. Moyse, M. (1923). Exercices Journaliers, Paris: Alphonse Leduc.

Teknik Küme 10 "içerisinde birçok değiştirici işaret barındıran bağlı dizi kullanımı"ni kapsamaktadır. Marcel Moyse'un "Exercices Journaliers" adlı kitabının 7. sayfasında yer alan çalışmalar tüm dizileri çalıştırmaktadır. Etüt içerisinde değiştirici işaretler ölçü içerisinde, örnek gösterilen çalışmalarda ise donanımda yer almaktadır. Donanımda yer alsa dahi bu gamların çalışılmasının TK10'un daha doğru seslendirilmesine yardımcı olacağı düşünülmektedir.

Şekil 9'da Teknik Küme 11'i destekleyen çalışmaya yer verilmiştir.

Şekil 9. TK11'e yönelik çalışma. Moyse, M. (1921). Etudes Et Exercices Techniques, Paris: Alphonse Leduc.

Marcel Moyse'un "Etudes Et Exercices Techniques" başlıklı kitabının 13. çalışması birçok değiştirici işaret barındıran farklı aralıklar içermektedir. Çalışmalar bağlı olarak yazılmasına rağmen detache tekniği ile çalınabileceği de not düşülmüştür. Bu özelliği ile aynı çalışma staccato çalışıldığında TK11'in daha iyi seslendirilmesine yardımcı olacağı düşünülmektedir.

Şekil 10'da Teknik Küme 12'yi destekleyen çalışmalara yer verilmiştir.

Trewor Wye'in "Practice Books for the Flute Volume 2 Technique" adlı kitabının 77. sayfasındaki "Dominant Sevents" alıştırmalarının farklı değiştirici işaretler barındırması ve bağlı arpej kullanımından dolayı TK12'nin seslendirilmesinde fayda sağlayacağı düşünülmektedir. Bu alıştırmalar farklı artikülasyonlar ile de çalışılabilir.

3.3. Etüdün Biçimsel Analizi

Biçimsel analizi yapılan etüd üç dönem ve kodettadan oluşmaktadır. Birinci dönem olan A dönemi 1-16. ölçüler arasında yer almaktadır. Bu dönem iki müzikal cümleden oluşmakta olup birinci cümle (a) 1-8. ölçüler arasında, ikinci cümle (a1) ise 9-16. ölçüler arasında yer almaktadır. İkinci dönem olan ve iki müzikal cümleden oluşan B dönemi ise 17-31. ölçüler arasında yer almaktadır. B dönemi içerisinde birinci cümle (b) 17-23. ölçüler arasında, ikinci cümle olan dönüş köprüsü ise 24-31. ölçüler arasında yer almaktadır. Ara temanın kendi tonundaki bitişinden sonra duyulan ve yan temaya eklenen dönüş köprüsü esas temaya dönüşü hazırlayacağı için temaya ait işleyici figürasyonlardan meydana gelebilmektedir (Cangal, 2011: 124; Koray, 1957: 51). Üçüncü dönem olan A1 iki müzikal cümleden oluşmakta ve birinci cümle (a) 32-39. ölçüler arasında, ikinci cümle (a2) ise 40-47. ölçüler arasında yer almaktadır. Etüdün son bölümü ise 48-51. ölçüler arasındaki "esas temaya dönülen ve temanın bir bölümünün tekrar edildiği, eserin bütünlüğüne uygun bir son söz" olarak tanımlanan (Cangal, 2011: 125) kodetta (C cümlesi) ile son bulmaktadır.

Tablo 2. Etüdün Biçimsel Analizinden Elde Edilen Bulgular

Dönem	A	B	A ¹	Codetta
Cümle	a+a ¹	b+köprü	a+a ²	C
Ölçü	a (1-8) a ¹ (9-16)	b (17-23) köprü (24-31)	a (32-39) a ² (40-47)	C (48-51)

Sonuç olarak biçimsel analizi yapılan etüdün üç bölmeli şarkı formuna bir kodetta eklenerek yazıldığı tespit edilmiştir.

4. SONUÇ

Joachim Andersen Op.15 kitabında yer alan 2 numaralı etüdün teknik ve biçimsel açıdan incelenmesi sonucunda geniş çaplı bağ, arpej, parmak çabukluğu

ve staccato tekniklerini geliştirme hedefleri doğrultusunda şarkı formu üzerine yazıldığı tespit edilmiştir.

14 farklı kümeden oluşan etütte, teknik küme içerisinde kullanılan akorların farklı biçimde arpejenmiş olduğu, legato ve staccato tekniğinin sıklıkla kullanıldığı ve her iki teknikte de parlak ve temiz bir tonun elde edilmesinin hedeflendiği görülmektedir. Teknik anlamda zor pasajların yer aldığı bu etütte legato ve staccato çalış, ton gelişimi, dudak esnekliği dil tekniğine sistematik olarak yer verildiği ve artikülasyonu geliştirme özelliğine sahip olduğu belirlenmiştir. Fonville (1981) C. J. Andersen'in etütlerini pedagojik yönden analiz etmek amacıyla yapmış olduğu çalışmada, Andersen'in etütlerinde yer alan teknik konuları parmak çabukluğu, dudak esnekliği, dil vuruşu, bağlı çalış, ton gelişimi, süslemeler, nüans, ritim problemleri şeklinde belirlemiş ve dil tekniklerinin temel bir pedagojik konu olduğunu ifade etmiş; Cüceoğlu Önder (2012) ise çalışmasında C. J. Andersen'in etütlerinde dil çalışmalarına önem verdiği sonucuna ulaşmıştır. Söz konusu çalışma sonuçları C. J. Andersen'in Op.15 kitabında yer alan 2 numaralı etüdün incelenmesine yönelik olarak yapılan bu çalışma sonuçlarını destekler niteliktedir. Örneğin TK1,TK2,TK6,TK7,TK8,TK9,TK11,TK13 ve TK14 dudak esnekliği ile birlikte dil vuruşu ve dil tekniğini çalıştırırken, TK2, TK4,TK10 ve TK12 parmak çabukluğu, dudak esnekliği ve bağlı çalış tekniklerini çalıştırmaktadır.

Biçimsel açıdan yapılan inceleme sonucunda etüdün üç bölmeli şarkı formuna bir kodetta eklenerek yazıldığı görülmektedir.

Sonuç olarak teknik ve biçimsel analizi yapılan bu etüdün teknik gelişim açısından flüt eğitiminde önemli bir yere sahip olduğu düşünülmektedir. Bu çalışma etüdün teknik kümelere ayrılması ve biçimsel analizinin yapılması yönü ile daha kalıcı ve sağlıklı bir flüt eğitimini destekler niteliktedir. Çalışılan bir eser ya da etüdün analiz edilmesi onu daha anlaşılabilir bir hale getirecek ve öğrenciye rehberlik ederek çalışmasının daha etkili ve verimli olmasını sağlayacaktır. Çalgı eğitimine yönelik olarak gerçekleştirilen eser ve etüt analizleri, çalışılan eser ya da etütlerin daha iyi anlaşılması ve yorum yapılabilmesi açısından gerekli ve önemli görülmektedir.

Eserleri tüm dünyada beğeni ile seslendirilen ve flütün Chopin'i olarak tanınan Andersen; besteci, eğitimci ve icracı yönü ile 19 yy. flüt eğitiminin önemli isimleri arasında yer almaktadır. Bu kapsamda bestecinin flüt literatürüne kazandırdığı eserlerin eğitimciler tarafından flüt eğitiminde daha yaygın olarak kullanılması önerilmektedir.

KAYNAKÇA

Andersen, C. J. (1885). Op.15, 24 Grosse Etuden for Flöte, Hamburg: Max Leichssenring.

Andersen, C. J. (1891). Op.41, 18 Kleine Studien for Flöte, Hamburg: Max Leichsssenring.

Boosey & Hawkes. (1994). The Complete Flute Scale Book, London:Boosey& Hakes Music Publishers Ltd.

Cangal, N. (2011). Müzik Formları Ankara: Arkadaş Yayınevi.

Cüceoğlu, G., & Berki, T. (2007). “Flüt Eğitimine Yönelik Bir Etüt Analiz Modeli” GÜ, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 27(1), 227-235.

Cüceoğlu Önder, G. (2012). “Flüt Eğitiminde Kullanılan Carl Joachim Andersen Flüt Etütlerinin Dil Teknikleri Yönünden İncelenmesi”, E-Journal of New World SciencesAcademy NWSA-Fine Arts, 7(2), 131-142.

Çilden, Ş. (2006). Müzik Öğretmeni Yetiştirme Sürecinde Çalgı Eğitiminin Nitelik Sorunlarının İrdelenmesi. A. Atak Yayla, F. Yayla (Ed.), Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu bildiriler kitabı içinde (ss. 541-547). Denizli: Pamukkale Üniversitesi.

Dzapo, J. K. (1999). Joachim Andersen: A Bio-bibliography, London: Greenwood Press.

Ekebalkan, S. (2007). Flüt Eğitiminde Çalışma Yöntemlerinin Teknik ve Pedagojik Açından İncelenmesi (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.

Fonville, J.W. (1981). A Pedagogical Approach to the Flute Etudes of Joachim Andersen. (Unpublished doctoral dissertation). University of Illinois, Urbana-Champaign.

Gönç Şavran, T. (2012). Nicel ve Nitel Araştırmalarda Kullanılan Araştırma Teknikleri. T. Gönç Şavran (Editör), Sosyolojide araştırma yöntem ve teknikleri (ss. 64-104). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Web-Ofset.

Kohler, E. (1980). Etudes Studies Op.33, No.1, Budapest: Editio Musica

Koray, F. (1957). Müzik Formları İstanbul: Maarif Basımevi.

Kurtaslan, H. (2010). Flüt Eğitiminde Çağdaş Türk Eserlerinin Kullanımı ve Örnek Çalışma Egzersizleri (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Selçuk Üniversitesi, Konya.

McIver, S.E. (2010). The Music of Flutist/Composers: Performances of Selected Works for Flute Composed Between 1852 and 2005. (Unpublished doctoral dissertation). University of Maryland, College Park.

Moyse, M. (1921). Etudes Et Exercices Techniques, Paris: Alphonse Leduc

Moyse, M. (1923). Exercices Journaliers, Paris: Alphonse Leduc

Moyse, M. (1928). Ecole De Articulation, Paris: Alphonse Leduc

Moyse, M. (n.da.). Vingt Exercices et Studes, Paris: Alphonse Leduc .

Moyse, M. (n.db.). Quarante- huit Etudes de Virtuosite First Book, Paris: Alphonse Leduc .

- Özkan, E. & Yıldırım Orhan, Ş. (2016). Sebastian Lee Op.113 Etüt Kitabı I. Etüdün Teknik ve Biçimsel Analizi, E-Journal of New World Sciences Academy NWSA-Fine Arts, 12(2), 83-91.
- Piazzolla, A. (n.d.). Tango Etudes for Flüte, Paris: Editions Henry LEMONIE.
- Prill, E. (1980). Method for the Bohn Flüte, Zimmermann- Schule: Fraknfurt.
- Reichert, M.A. (2013). Seven Daily Exercises Op.5 Flute
- Say, A. (1985). Müzik Ansiklopedisi (cilt 2). Ankara: Sanem Matbası.
- Say, A. (2002). Müzik Sözlüğü. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Temiz, E. (2006). "Panofka 24 Vocalizzi Etüt Kitabında Yer Alan 2 No'lu Etüt Analizi". Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 4(4), 397-407.
- Üstün , E. (2010). Eğitim Fakülteleri Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümleri Müzik Eğitimi Bölümleri Müzik Eğitimi Ana Bilim Dallarında Uygulanmakta Olan Bireysel Çalgı Flüt Eğitiminde Karşılaşılan Teknik Problemlerin İncelenmesi. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Üstün. E. (2012). "Flüt Eğitiminde Temel Beceriler ve Dil Teknikleri". İdil Dergisi, 1(1), 103-122.
- Wye, T. (1980). Practice Books for the flute Volume 2 Technique, London: Novello Publishing Limited
- Wye, T. (1985). Practice Books for the flute Volume 5 Breathing and Scales, London: Novello Publishing Limited
- Yalçınkaya, B. (2002). 21. Yüzyılda Müzik Eğitiminde Çalgı Öğrencilerinin Temel Psiko-Motor Alan Davranışları Üzerinde Alexander Tekniğinin Etkisi, Uluslararası Avrupa'da ve Türk Cumhuriyetleri'nde Müzik Kültürü ve Eğitim Kongresi bildiri kitabı içinde (ss. 353- 358). Ankara: Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi.
- Yalçınkaya, B. (2012). "Çalgı Eğitiminde Etüt Yazma Modeli". E-Journal of New World Sciences Academy, 7(1), 21-34.
- Yıldırım, A., & Şimşek. H. (2016). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Ankara: Seçkin Yayınları.